

ЛУИЗ МИШЕЛ НА МОИТЕ БРАТЯ

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

Версайски затвор, 8 септември
1871 г.

*Минавайте, о часове, край мене!
Над мъртвите да израстат цветя!
Отмирайте, неща едва родени;
платна вдигнете, кораби, в нощта.*

*Минавайте, о вечери беззвездни,
рухнете, стари планини, без звук;
от гробници, тъмници и от бездни
ще се завърнем ние скоро тук.*

*Изгнаници или избити, ние
ще се завърнем и ще сме безброй,
от нас престъпник няма да се скрие,
ще се завърнем в необгледен строй,*

*едни от нас с мъртвешките савани
ще се завърнат в родната страна,
а други — още със кървящи рани,
над тях — простреляните знамена...*

*Какво ще стане? Храбреците, зная,
загинаха; другарю, погледни —
предателите властвуват накрая,
за подлите настъпват щедри дни.*

*А още вчера, братя, сред борбата
ви виждах: всички към заветна цел
вървяхте с „Марсилеза“ на устата
като бащите си със устрем смел.*

*О братя, вие сте непокорени,
в куража ви бях влюбена без свян,
обичах и престрелките червени,
и стяга наш, от вятъра развян...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.